

Resolució 431/2019, d'11 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 346/2019

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Agència Catalana de la Joventut. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Camps de treball adaptats.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: Cal estimar parcialment la Reclamació, i declarar el dret de la persona reclamant a rebre efectivament la informació demanada per una sol·licitud que li ha estat formalment estimada per l'ACJ. No n'hi ha prou amb estimar formalment les sol·licituds d'informació pública: l'Administració també ha de facilitar l'accés efectiu a la informació, i està clar que no ho fa en relació amb els dos primers apartats de la sol·licitud. Per tant, és procedent requerir a l'ACJ perquè faciliti a la persona reclamant exactament la informació sol·licitada als dos primers apartats de la sol·licitud.

Paraules clau: Generalitat. Persones amb discapacitat. Joventut. Reclamació contra silenci. Derivació. Accés material a la informació. Lliurament extemporani parcial. Pèrdua d'objecte parcial.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 5 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 346/2019, presentada contra el Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'abril de 2019 la persona reclamant demana al President de la Generalitat de Catalunya la següent informació sobre els 63 camps de treball que ofereix la Direcció General de la Joventut aquest estiu a Catalunya:
  - 2.1. Quants camps de treball estan adaptats per a què un jove s'hi pugui pre-inscriure?.
  - 2.2. Quins camps concrets són els que estan adaptats per a admetre joves amb discapacitat?.
  - 2.3. De totes les 1257 places, quantes són per a joves amb discapacitat?.
  - 2.4. Quina quota tenen els camps de treball per a nens/adults amb discapacitat?. Hi ha alguna bonificació en el preu per raó de la discapacitat?.

3. La Reclamació presentada el 5 de juny de 2019 indica que no ha rebut resposta a la sol·licitud anterior.
4. El 12 de juny de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de la Presidència de la Generalitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 26 de juny de 2019 la GAIP rep l'informe i l'altra documentació requerits al Departament de la Presidència de la Generalitat. L'informe explica que s'hauria derivat la sol·licitud al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF), per tal de ser resolta per l'Agència Catalana de la Joventut (ACJ). Adjunta una resolució de 28 de maig de 2019 de l'ACJ (que hauria set notificada electrònicament a la persona reclamant l'endemà i, atès que sol·licitava les comunicacions per correu postal certificat, tramesa en 30 de maig, si bé no s'aporta l'evidència de la notificació postal), que estima la sol·licitud i afirma facilitar en un annex la informació sol·licitada, que és la següent:
  - 5.1. A l'apartat 2.1 de la sol·licitud respon que els 63 camps de treball que es fan a Catalunya "són aptes per a qualsevol jove, amb el suport corresponent". No fa cap referència a si estan adaptats.
  - 5.2. A l'apartat 2.2 de la sol·licitud respon remetent-se a una adreça web, on hi hauria les fitxes per a cada camp, per tal que els joves amb discapacitat o diversitat funcional puguin escollir el tipus de camp que més els convingui. No informa dels que estan adaptats. Consultat per la GAIP un mostreig de les fitxes a què es remet l'informe del Departament, a moltes d'elles no consta informació sobre si el camp corresponent està o no està adaptat i a d'altres es dona informació poc sistemàtica sobre accessibilitat.
  - 5.3. A l'apartat 2.3 de la sol·licitud respon que no hi ha places reservades per a cap col·lectiu.
  - 5.4. A l'apartat 2.4. de la sol·licitud respon indicant els tres tipus de quota existents, en funció de la modalitat del camp, i informant que les quotes ja són subvencionades i són iguals per a tothom.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "*Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol*". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment

material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Dret efectiu a la informació sol·licitada

És innecessari declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, perquè l'ACJ li reconeix clarament aquest dret, amb l'estimació de la seva sol·licitud. Ara bé, la mateixa resolució que

estima la sol·licitud d'informació, i afirma subministrar en un annex la informació sol·licitada, en realitat només la facilita parcialment.

Efectivament, mentre que el primer apartat de la sol·licitud demana quants camps de treball estan adaptats i són aptes perquè qualsevol jove s'hi pugui inscriure, la resposta donada no indica clarament quants són els camps que estan adaptats. Afirmar que un dels punts que es valoren per avaluar el camp és si està adaptat per a joves amb discapacitat, però enlloc diu si tots els camps (o part d'ells) estan adaptats. Diu que tots són "aptos per a qualsevol jove", però afegeix que "amb el suport corresponent", de manera que a la resposta no queda clar si l'aptitud de tots els camps és suficient perquè qualsevol jove amb discapacitat s'hi pugui desenvolupar amb autonomia (que és el requisit bàsic de l'adaptació), o bé si necessita suport d'algué; de fet, d'algunes de les fitxes a què es refereix el paràgraf següent se'n dedueix que hi ha camps que no estan adaptats per a persones amb discapacitat, fet que contradiria l'afirmació anterior de què tots són "aptos per a qualsevol jove". Cal concloure, per tant, que la resposta donada pel Departament de fet no dona la informació sol·licitada a l'apartat primer de la sol·licitud.

Així mateix, la resposta donada al segon apartat de la sol·licitud, que demana quins camps concrets són els adaptats i que tenen tasques previstes per a joves amb discapacitat, es remet a les fitxes de cada camp publicades a un espai web, per tal que les persones amb discapacitat interessades a inscriure-s'hi puguin valorar si els convé; però l'informe del Departament de la Presidència no respon a allò que demana la sol·licitud: ni informa sobre quins camps concrets són els que estan adaptats, ni sobre els que tenen tasques previstes per als joves amb discapacitat. I les fitxes publicades a la pàgina web a la que es remet la resposta tampoc informen (almenys un mostreig d'elles consultat per la GAIP) explícitament d'aquestes qüestions.

En canvi, l'annex de la resolució de l'ACJ sí que dona la informació sol·licitada pels apartats tercer i quart de la sol·licitud: diu que no hi ha places reservades per a cap col·lectiu (per tant, tampoc per a joves amb discapacitat, que és el que es demana) i ofereix les tres quotes que s'apliquen en funció del tipus de camp, tot indicant que no hi ha reduccions o bonificacions per a joves amb discapacitat, que és el que es demana a la sol·licitud de la que deriva la Reclamació.

En conseqüència, cal estimar parcialment la Reclamació, i declarar el dret de la persona reclamant a rebre efectivament la informació demanada per una sol·licitud que li ha estat formalment estimada per l'ACJ. No n'hi ha prou amb estimar formalment les sol·licituds d'informació pública: l'Administració també ha de facilitar l'accés efectiu a la informació, i està clar que no ho fa en relació amb els dos primers apartats de la sol·licitud. Per tant, és procedent requerir a l'ACJ perquè faciliti a la persona reclamant exactament la informació sol·licitada als dos primers apartats de la sol·licitud. En relació amb els apartats tercer i quart de la sol·licitud, en canvi, és procedent declarar la pèrdua d'objecte de la Reclamació, perquè s'ha facilitat la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment de Reclamació.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de juliol de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 346/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a què l'ACJ li faciliti materialment la informació demanada als dos primers apartats de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2, en els termes estrictes en què ha estat demanada.
2. Declarar la pèrdua d'objecte parcial de la Reclamació, en relació amb la informació sol·licitada als apartats tercer i quart de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2.
3. Requerir a l'ACJ que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.

4. Requerir a l'ACJ que en el termini màxim de quinze dies des de la notificació d'aquesta Resolució informi la GAIP de l'òrgan o persona responsable del seu compliment i de les actuacions fetes per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Notificar la Resolució a la persona reclamant, al Departament de la Presidència i a l'Agència Catalana de la Joventut.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 346/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.